

μια διαφορά. Επειδή ήταν Εβραίος στο θρήσκευμα, εστάλη στο Άουσβιτς. Εκεί, το φθινόπωρο του 1944, έγραψε μία επιστολή προς την οικογένειά του, αν και γνώριζε ότι δεν υπήρχε τρόπος να την στείλει. Είχε την ελπίδα ότι κάποιος κάποτε θα την έβρισκε και θα φρόντιζε να φτάσει στον προορισμό της. Χρειάστηκαν τριάντα πέντε χρόνια για να την βρει κάποιος, ήταν το 1980, -και ενώ ο Μαρσέλ Νατζαρί είχε ήδη αφήσει την τελευταία του πνοή- και άλλα τριάντα έξι χρόνια, μόλις το 2016, για να καταστεί τεχνολογικά δυνατό να διαβαστεί ολόκληρη. Ανήκει στους «κυλίνδρους του Άουσβιτς» δηλαδή στα «πιο σημαντικά κείμενα μαρτυρίας για το Άουσβιτς».

Στη μνήμη των εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων, ανεξαρτήτως θρησκειύματος, που δολοφονήθηκαν, ας διαβάσουμε μαζί τούτα τα λόγια από το χειρόγραφο του Μαρσέλ Νατζαρί: «Πεθαίνω ευχαριστημένος αφού ξέρω ότι αυτή τη στιγμή η Ελλάς μας είναι Ελεύθερη, δεν θα ζήσω εγώ, ας ζήσουν οι άλλοι, η τελευταία μου λέξη θα είναι Ζήτω η Ελλάς».

Και ας δώσουμε μία υπόσχεση στη μνήμη των 60.000 Ελλήνων Εβραίων που δολοφονήθηκαν από τους Ναζί, ότι δεν θα αφήσουμε ποτέ να αναβιώσει ο φασισμός.

ΠΗΓΗ: [ιστοσελίδα ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, 27.1.2020](#)